

[Grünbaum.]

får staten et merprovenu af formueskatten på 100 mill. kr. Men end ikke et så moderat forslag som det, vi her har stillet, har det været muligt så meget som at få drøftet. Regeringspartierne har simpelt hen været låst fast gennem deres indbyrdes aftaler, de har ikke været i stand til at forhandle. Det er situationen i al sin enkelhed, og det må jeg beklage, ikke mindst fordi vi i skatteudvalget har tradition for, at vi har kunnet forhandle og også er nået til resultater mange gange, men det har slet ikke været muligt i denne omgang.

Derfor står regeringspartierne også i dag alene med deres udskrivningslovsforslag og med et forslag om en stigning i de personlige indkomstskatter på 3,6 milliarder kr. og dermed en samlet skatteudskrivning på de nævnte 4,7 milliarder kr.

Så kan man spørge: er en så voldsom skattestigning da nødvendig? Det må jo være det afgørende spørgsmål. Er den nødvendig i den økonomiske politik eller til dækning af selve udgifterne? Vort svar er et klart nej, og jeg skal nærmere redegøre herfor, idet jeg må beklage, at vore rent saglige synspunkter, så vidt jeg har erfaret det, ikke er kommet frem til de 3 partiers folketingsgrupper, der dermed må have taget stilling på et fejlagtigt eller i hvert fald utilstrækkeligt grundlag.

For det første vil jeg sige noget om kasseoverskuddet; det er jo ikke uden betydning med den størrelse, det er ansat til. Kasseoverskuddet er for 1970-71 budgetteret til 1.020 mill. kr. mod 453 mill. kr. for indeværende finansår. Man kan diskutere — og det har vi gjort — om afgiftsstramningen allerede nu var nødvendig, men den er altså gennemført, og resultatet er det nævnte kasseoverskud på ca. 450 mill. kr. Men hvad er da begrundelsen for, at der i 1970-71 skal gennemføres en yderligere stramning på 570 mill. kr.? Er der overhovedet nogen begrundelse? Vi har ingen fået, og det er vel af gode grunde, for det menneske findes simpelt hen ikke, der kan sige, at en sådan yderligere stramning vil være nødvendig om et år, altså i 1970-71, naturligvis ikke; der er ingen, der kan sige noget om det. Det fornuftige ville have været, synes vi, at man havde sagt følgende: vi ved ikke noget om 1970-71, og vi må derfor ansætte

kasseoverskuddet til nogenlunde det samme som det, vi regner med at vi vil få i år, efter at vi nu har gennemført stramningen, og så lad os være large og sige rundt 500 mill. kr. i stedet for de 450 mill. kr. Det var, hvad et fornuftigt menneske ville gøre under de givne omstændigheder, hvor man ingenting ved om den økonomiske politik i 1970-71; vi mener, vi er fornuftige, og det har vi gjort i vore beregninger. Differencen er på 520 mill. kr., det svarer alene til 4 udskrivningsprocenter.

Dernæst er der formueskatten, som jeg allerede har nævnt. Det er andre 100 mill. kr. Også her er det en rimelig og fornuftig betragtning, der ligger bag vort forslag; det tror jeg også de fleste vil være enige i, hvis man overhovedet vil drøfte dette spørgsmål.

Jeg kommer så til det store spørgsmål om skatteberegningen for de såkaldte B-skatteydere — det er jo hovedsagelig de selvstændige erhvervsdrivendes personlige skat. Den skal som hidtil opkræves efter skattebillet, men i princippet gælder også for disse skatteydere, at det er indtægten i 1970, der skal lægges til grund for skatteberegningen. Den foreløbige skat lignes, så den så nær som muligt kommer til at svare til den endelige skat, slutskatten for 1970. Dette fremgår af kildeskatteloven af såvel § 42 som § 50; men det skal siges, at det naturligvis er sværere at nå til det rigtige ved ligningen for disse B-skatteydere. Jeg skal ikke fordybe mig i reglerne i kildeskatteloven, men kun sige, at efter vor opfattelse giver allerede § 52 og § 53 grundlag for at nå meget tæt på 1970-indtægten ved selve forskudsskatteligningen, og at der i øvrigt i § 54 er givet finansministeren en yderligere supplerende bemyndigelse, hvis disse regler ikke er tilstrækkelige til mere generelt at fastlægge nogle forskellige procenter for de forskellige erhverv til forhøjelsen af 1968-indtægten, så den kommer på niveau med 1970-indtægterne. Her kan så i henhold til disse regler tages et rimeligt og et særligt hensyn til erhverv som f. eks. landbruget, hvis indtægtsudvikling afviger fra det typiske.

Jeg skal ikke skjule, at regeringen og den fg. finansminister har skuffet os slemt på dette punkt, og lad mig sige det, så det ikke kan misforstås: socialdemokratiet kan